

הנהגות הגדולים בחסד בעניני חג הפסח

הכנות לפסח

(א) הרב חיים פינחס שיינברג היה נוהג ליתן שיעור לנשים להוראות בלשון ברור וקל מהו החיובים במצות בדיקת חמץ ומה נחשבת לפנינים משורת הדין.

(ב) מרן רב ישראל סלנטר היה אומר שהכוונה והחומרה הגדולה לדקדק בו בשעת עשיית המצות הוא שלא לכוּעס ולצער הנשים האופות המצות.

(ג) הבית הלוי הבין במי ששואל על חלב אם ראוי למצות ד' כוסות דפשוט הוא שאותו האיש הוא עני וחסר לו צרכי המועד.

(ד) הרב הענאך ליבוביץ היה מזהיר תלמידיו שצריך לדקדק במצות כיבוד אב ואם כשחוזרים משיבה ובפרט בהכנות לחג הפסח.

הפסח סדר

(ה) רבנו עקיבא איגר מחדש מיד אחר אורח נשפך יין על מפה הלבן על השולחן שהוא ג"כ שפוך יינו כדי שחברו אינו מתבייש.

(ו) רב יצחק הוטנר קאמר לתלמידו המתבייש ששפך יין על קיטול של רבו שקוטיל בלי פגם יין הוא כמי מחזור יום כיפורים בלי דמעות על הדפים.

(ז) ראש ישיבה רגיל ליקח מצת מאדם א', ובשנה א' בא ערעור על חומרה בהלכה. ואע"פ שראש ישיבה מחזק המצות האלו הוא בעצמו החמיר ליקח מצות אחרות, אבל הוא שים אותם בתוך הקופה של מצות הרגיל.

(ח) רב יעקב קמנצקי כשהוא בחור ואין בכחו לבוא הביתה לפסח, נותן אמלתא שהוא מקפיד בגיבראוך לאדם שרוצה להביא אותו אל ביתו וחושש רב יעקב שהוא אינו מקפיד בהלכה ככל הצורך, ומכאן ואילך הוא מתחיל להיזהר מגיבראוך.

(ט) רב יעקב קמנצקי אחר נישואין שנית בתוך החג רואה שאשתו אינו מקפדת בגיבראוך. מיד הוא עושה ב"ד (שלא מדעתה) ומתיר נדרו מזה כדי שיכול לאכול גיבראוך עמה בחג.

אחר הפסח

(י) רב דוד פינשטיין אע"פ שהוא בעצמו מקפיד שלא לאכל חמץ גמור שלקוח לפני הפסח, מ"מ כיון שהאפיה בשכונתו אינו מקפדת ע"ז גם הוא לא הקפיד. אבל מ"מ הוא עושה קשר והשתדלות עם בעל החנות.